

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkişafı Agentliyi Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

Müsahibimiz Azərbaycan Dövlət Akademik Musiqili Teatrının akt-risəsi, Respublikanın Əmək-dar artisti Nahidə Orucovadır. Nahidə xanımla müsahibəmizdə səhnə fəaliyyəti haqda söhbətlaşdıq.

- Nahidə xanım, ilk olaraq aktrisalıq sənətinə gəlməyinizdən danışaq. Ne üçün məhz bu sənəti seçdiniz?

- Sözü düz, mən bu sənəti seçəndə aktrisa olmağa hazırlaşmırdım. Sənədlərimi Mədəni Maarif Texnikumunun rejissorluq fakültəsinə hazırlamışdım. Hələ uşaq yaşlarımdan Nəsimə xanımla Zeynalovna xoşlayırdım. Birinci sinifdə oxuyanda nənin, ananın paltarını geyir, özümü Nəsimə xanım kimi aparırdım. Həmişə də deyirdim ki, ay Allah, kaş mən də Nəsimə xanım kimi aktrisa olaydım. Evi-mizdə də həmişə onu təqdim edirdim. Bacımın səhnəciklər, kağız-lardan biletlər hazırlayırdı. Ana, ata, qonşuları yığırırdı heyətə. Ya-samalda beşmərtəbəli binada ya-şayırdı. Qonşularımız çox mehri-ban idi. Həmişə yığırırdı heyətə, atam samovarı qaynamağa qoyur-du, birlikdə çay içirdik. Orda kağız-dan yalançı biletlər paylayır, stullar qoyurduq, səhnəciklər, tamaşalar oynayırdı. Yəni aktrisalığa uşaq-lıqdan həvəsim var idi.

- Bəs, ne üçün rejissor olmaq istəyirdiniz?

- Həmişə istəyirdim ki, diktor olum. Televiziya baxıb, bizim diktorlardan ləzzət alırdım. Evdə stulların belində elə bil ekran var idi, orda oturdum, qarşıma da vərəqlər qoyurdum, guya proq-ramlar oxuyurdum. Saat 9-da xə-bərler, 10-da cizgi filmi, filan vaxtı filmlərg Bax, bunu oxuyurdum, deyirdim ki, diktor olacam.

Onu da deyim ki, bacım İslam Rzayevın ansabında kamança çalan idi. O, musiqiçidi, Asef Zeynalı adına Musiqi Kollecinə, Azərbaycan Milli Konservatoriyasını bitirib, kamança, muğam üzrə. Muğamdan Nəsimə xanımın həyat yoldaşı Mütəllib müəllim ona dərs deyirdi. O, Nəsimə xanımın evinə gedirdi. Bacım Nəsimə xanımdan o qədər danışdı ki, toyuğundan bitirmişəm. O vaxtdan beynimdə Nəsimə xanım qalmışdı. Özümə doğma sanırdım onu. Halbuki, heç yaxından görməmişdim. Sonra illər keçdi, Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinə məhz aktyorluğa daxil oldum. Sənədlərimi universitetə verəndə də, sən demə, hansısa tamaşanın təhlili lazım imiş, onu görərkən sənədlərlə birgə verəydim.

O vaxt atam çox hirsələnmişdi.

Mən Fuad Hacıyevın, Mikayıl Mirzənin kursunu bitirmişdim. Bizdə səhnə danışğını Əzizağa Quliyev və Ələmdar Quliyev tədris edirdi. Sonra elə oldu ki, dəyişdi, Rauf Hacıyevın oğlu Fuad Hacıyev və Mikayıl Mirzə oldu. Mikayıl Mirzə bizim kursda poeziya teatri yaradı. O, istəyirdi ki, biz gözəl qi-rəətçi olaq. Bizim kursda oxuyan-ların hamısı qəzəllər, şeirlər deyirdi. 80-ci ildə ilk kursdan demək olar ki, biz televiziyaçı çıxdıq. Ondan da əvvəl öz fəaliyyət dərnə-yinə gəldim, ordan da çıxdım.

Cəfər Cabbarlının "Almaz" tamaşasında oynayırdım. Yeni

teatrına. Orda da, həmçinin işlərimi gördüm. Bütün günü başım qarışmışdı sifir sənətə.

- Çoxları qismətə, bəxtə, alın yazısına inanmır. Siz necə düşünürsünüz, sənətdə bəxtiniz gətirib, yoxsa böyük zəhmət hesabına bu pilləyə çatmışınız?

- Bəxtim gətirib, amma böyük zəhmət hesabına. Çünki mənim arxam yox idi. Nəyə nail olmaşam-şa öz istedadıma, öz sənətimə, öz bacarığıma, öz üreyimə görədir. Çox vaxt mənə deyirdilər, sənün üreyindən yoxdur, üreyin o qədər təmizdir ki, nə arzuların varsa yerinə yetir. Amma çox böyük çətinliklə. Hər bir şeyə çox böyük çətinliklə nail olmuşam. Fəxri ad almağ-ğa da. Fəxri adı o birsilərə baxanda nisbətən çox gec aldım. Prezident mükafatını nə yaxşı ki, Ulu öndərimiz o vaxt məhz aktyorlarımı-ız üçün verirdi. İndi görürsünüz, məhz aktyorlarımız yox, müğənni-lərimiz də o mükafatı alır. Ulu ön-dər o mükafatım əhəz aktyorlar

maşaları, dövlət tamaşaları təhvil verəndə həmişə rollarımda dolu qadın olmuşam - nənə, bibi, xala. Amma "meşşan qadın" obrazını oynamağı çox sevirem. Həltə "Molla Nəsrəddin"də beş arvadlı-da, "Bankir adaxlı"da meşşan qadın obrazı, yeni o qədər rollar oynamaşam. Afaq xanımla, Hacıbaba müəllimlə, Siyavuş müəllimlə o qədər bu səhnədə oynamaşam kiq O cür sənətkarlarla bir səhnədə oynadıqıma görə çox xoşbəxtəm. Bayramlarda, şənliklərdə, yeni il şənliklərində Nəsimə xanımla qayı-nanani, mən gəlmi oynayırdım. O qədər olub ki, o cür səhnəciklər. Çox heyiflər olsun ki, "Qızıl fond"da qalmayıb. Bəlkə də qalib, mən bilmirəm, amma nədənsə on-ları vermirlər.

Mən çox xoşbəxt aktrisayam ki, o cür sənətkarlarla rollar oynamaşam. Yaşar Nuri ilə televiziya-da silsilə verilişlər oynamaşım. Ağaxan Salmanovla, Yasin Qarayevlə, Gülşən Qurbanova ilə, Azər Mir-

"Nə yaxşı ki, bu gün səhnədə mənimlə yanaşı, heç olmasa bir neçə aktyor var, yoxsa lap tək qalardım"

"Bu sənəti seçəndə aktrisa olmağa hazırlaşmırdım"

Nahidə Orucova: "Hər bir şeyə çox böyük çətinliklə nail olmuşam..."

"Həmişə də deyirdim ki, ay Allah, kaş mən də Nəsimə xanım kimi aktrisa olaydım..."

"Bu sənətdə bəxtim gətirib, amma böyük zəhmət hesabına"

Onu hazırlamamışdım

Aktyorluğa sənədlərimi verdim, qəbul oldum, sonra da imtahanlar-da 5, 4 aldım. Nəyə görə 4 aldım? İmtahan günü həyəcədən səsim batmışdı. Güclə istifadə elədim batmış səsdən. Ona görə mənə 4 verdilər. Amma belə etüddən, rəqsdən, mahnıdan 5 aldım. Belə qəbul oldum universitetə.

Fabrikdə işləyirdim deyə sənədləri, tələbə biletini gedib insti-tutdan ala bilmirdim, vaxtım yox idi. Atam, anam gedib institutdan aldılar. Atam sənədləri açanda Mədəni Maarifin "Aktyorluq fakül-təsi" yazılmış cümləni gördü. Anam dedi ki, atan öldürəcək sə-niğ(Gülür.) Atam evə gəldi, dedi ki, bizim evdə mütrüb olmayıb.

Əslində, "mütrüb" pis söz də deyil, o vaxt aktyorlara bu cür deyirdilər. Kişi aktyorları qadın paltarını geyib qadın rolları oynayırdılar dey-e, ona görə də "mütrüb" deyirdi-lər.

1979- cü ildən bu sənətdəydim. 80-ci ildə televiziyaçı çıxdırdıq dey-yə bizim "Poeziya teatri"miz, "Nəğməli sətirler" kimi verilişləri-miz var idi. "Komediyalar ələminə səyahət"i Əlabbas aparırdı, bu ve-rilişlərə çıxırdı. Mənim "Xorus ba-ba" obrazını yaradan Hüseynəğa Sadıqovla birgə nə qədər şəkille-rim varq Birinci kursdan mənə ki-nostudiyaya, filmlərin "prob"larına çağırıldılar. "Foto-prob"lardan ke-çirdim. Əminə Yusifqızı, Rasim Balayev, Həsən Məmmədov, Hə-sən Əblucə yanaşı filmlər dublyaj edirdim. Təsəvvür edin ki, o vaxtı dublyajların hamısı kinostudiyada gedirdi. Çox alışmışdım bu işə, dayana bilmirdim.

İnstitutu bitirəndən sonra təyi-natımı Sumqayıt Dövlət Teatrına aldım. Bakıdan gəldim Sumqayı-ta. Her gedib-gələndən sonra ki-nostudiyaya düşürdüm, "prob"lar-ndan keçirdim, gəldim Sumqayıt

üçün təsis etmişdi.

- Pandemiya zamanı sonra bu səhnədə canlanma yarandı, teatrlarda tamaşalar oynanılma-ğa başlandı. Yeni tamaşalar üzərində işləyirsiniz?

- Sözsüz. Hazırda "Bəxtiyar" tamaşaya qoyuruq. Mən orda "Na-taşə bibi"ni oynayıram. Təhvil ver-diki direktora. Direktor baxıb, ayrı-əskilərini deyəcək. Məşqlər ge-dəcək. İnşallah, premьера oynaya-cağıq. Ondən əlavə Ostrovskinin "Cəhizsiz qız" tamaşasını hazırla-yırdıq. Orda da baş rollardan birini oynayıram, Ana rolunda. Yeni mə-nim boynuma nə düşüb - ana, xa-la, bibi - hamısını oynayıram. Bilir-siniz, institut vaxtlarımdan kurs ta-

zəyəvə, Tofiq Hüseynovla tərəf müqabili olmuşam. Allaha rəhmətə gedənlərə rəhmət ələsin! Çox he-yif ki, sıralarımız azalıb. Artıq mə-nim həmyaşıdlarımın çoxu düny-a-dan köçüb, seyrəlik, mən elə bil tək qalıram. Doğrudan da tək qalı-ram. Yan-yörəmə baxıram, nə yaxşı ki, bu gün mənimlə yanaşı səhnədə heç olmasa bir neçə ak-tyor var, yoxsa lap tək qalardım.

- Sənətkarların çoxu şəxsi həyatlarını sənətə qurban ver-diklərini deyirlər. Bu haqda siz-in düşüncəniz necədir?

(Ardı var)

Söhbətlaşdı:
Fuad BİLƏSUVARLI